

Γερμανική Επίθεση – η μάχη των οχυρών της γραμμής Μεταξά

Προβλέποντας τη γερμανική επίθεση, οι Βρετανοί και μερικοί Έλληνες ζητούσαν την υποχώρηση από την Ήπειρο, ώστε να εξοικονομηθούν δυνάμεις που θα μπορούσαν να αποκρούσουν του Γερμανούς. Παρά ταύτα, το εθνικό συναίσθημα δεν επέτρεπε να εγκαταλειφθούν ευαίσθητες εθνικά περιοχές που κατακτήθηκαν με τόσο κόπο. Έτσι, παρά τη στρατιωτική λογική, απορρίφθηκε η ιδέα οπισθοχώρησης έναντι των «ηττημένων» Ιταλών και ο μεγαλύτερος όγκος των ελληνικών δυνάμεων παρέμενε βαθιά στην Αλβανία, ενώ οι Γερμανοί πλησίαζαν.

Αιτία της εκστρατείας των ναζί του Χίτλερ, ήταν η αποτυχημένη ιταλική εισβολή στην Ελλάδα, η οποία έλαβε χώρα στις 28 Οκτωβρίου 1940. Η παταγώδη αποτυχία του Ιταλικού Στρατού αρχικά στα βουνά της Ηπείρου και εν συνεχεία στα βουνά της Αλβανίας, ανάγκασε τους Γερμανούς να παρέμβουν στρατιωτικά. Η Επιχείρηση ονομάστηκε «Μαρίτα».

Η **Μάχη των Οχυρών** ή αλλιώς **Μάχη της Γραμμής Μεταξά** ήταν η πρώτη μάχη της Γερμανικής εισβολής στην Ελλάδα. Διεξήχθη δυτικά του Αξιού ποταμού στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Διήρκεσε από τις 6 έως τις 9 Απριλίου του 1941 και έληξε με νίκη των Γερμανών, που όμως πλήρωσαν τη νίκη αυτή με βαρύ τίμημα καθώς είχαν τεράστιες απώλειες αναλογικά με τις δυνάμεις τους αλλά και τις δυνάμεις των αμυνομένων Ελλήνων.

Τη «Γραμμή Μεταξά», αποτελούσαν είκοσι ένα (21) οχυρά. Τα οχυρά αυτά είχαν κατασκευασθεί, αποκλειστικά από ελληνικά χέρια, για την αμυντική θωράκιση της Ελλάδας από βουλγαρική επίθεση, επειδή την περίοδο εκείνη, 1936-1940, η Βουλγαρία ήταν έξω από το Βαλκανικό Σύμφωνο Φιλίας και επιζητούσε να ξαναπάρει τα ελληνικά εδάφη που είχε χάσει κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913).

Το κάθε οχυρό αποτελούσε στο σύνολό του ένα περικλειστο έργο από ένα ή περισσότερα στεγανά συγκροτήματα, ικανό να αμυνθεί προς κάθε κατεύθυνση. Περιλάμβανε σκέπαστρα, πυροβολεία, πολυβολεία, παρατηρητήρια, έργα παραλλαγής και παραπλάνησης, πολλαπλές εισόδους και εξόδους.

Οι υπόγειες εγκαταστάσεις κάθε οχυρού περιλάμβαναν διοικητήριο, θαλάμους αξιωματικών, θαλάμους οπλιτών, τηλεφωνικό κέντρο, μαγειρείο, δεξαμενές νερού, χώρους υγιεινής, αποθήκες τροφίμων (για 15 μέρες), χειρουργείο, φαρμακείο, συστήματα αερισμού, φωτισμού

(γεννήτριες, λάμπες πετρελαίου, φακούς κ.ά.), αποχέτευση, εξωτερικές θέσεις μάχης, αντιαρματικά κωλύματα, θέσεις αντιαεροπορικών όπλων κ.ά.

Ο εξαερισμός τους επιτυγχανόταν τόσο με τεχνητές όσο και με φυσικές μεθόδους. Η δε παροχή νερού γινόταν από το δημόσιο δίκτυο. Οι κατασκευές αυτές ήταν ιδιαίτερα ανθεκτικές, ενώ κάποιες εξ αυτών συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται ακόμη και σήμερα.

Το καθένα από τα οχυρά αυτά έχει και την ιστορία του, τη γενναία αντίσταση των υπερασπιστών του. Πολλά οχυρά έμειναν απόρθητα, όπως το οχυρό Ρούπελ, και παραδόθηκαν στις 10 Απριλίου μετά την υπογραφή του σχετικού Πρωτοκόλλου Συνθηκολόγησης στις 9 Απριλίου 1941.